

בית המערכת ו ל ד ר ו ש א ת ז כ ו ת ם כ כ ל ע ז ...

פזור האותיות ושליש הנקודות א י נ ם שלי, ופרושם זההגון טובו לכל, שהרי המעשה של עוזר העירך והמזכיר מהאופירה יוכיח.

מעשה המזכיר הזה מזכיר לנו את המעשים שהיו זה לא כבר בין העוזר הרי"ק ובין שליחי התיאטרון נים השונים בת"א, שהיו דופקים על פתחי המערכת החפשיים ותור בעים את עלבונם מיר"ה, כחור כאר

דו"ש, היושב כשבת תחכמוני ועד מד על המיטרה, שחם והלילה לא תודר פם מלה יפה על אותם המוסדות שאינם אהודים עליו, עד שבא מזכיר האופירה אל העוזר ועשה מה שעשה בעד רוע לבו ההגון ובשם ההפשה הגונה...

"הלוגן העתונות היומית החפשיית": מילא חלוצי -- הן בלא הזכרת שם זה בימינו אי אפשר לזון ולכתב שתי שורות, ולכתב עתונות "פרוגרסיבית" הן אי אפשר לו לעד תו, המפלגה, שיש לו כידוע, מזנר פולין על ה"פרוגרס" בארצנו, אבל-- "הפשיית" זהו בודאי מעשה ידי הלץ של המערכת, הימוריסט אכ"ר

ת, בחיי ! * * *

זכו בני דודנו -- מלאכם נעשית ע"י אחרים. כלומר: על ידי אגודת ישראל,

הפעם לא שלחו תזכיר כנגדנו לחבר הלאומים ולא התנפלו על היהודים שם כנראה, מפני שעסוקים הם בהתנפלויות על היהודיות כאן. מלאכה נקיה באמת וגם לא קשה ביותר בארצנו...

והרי לכם קו אמתי ואופייני מחיי הרחוב שלנו בזמן האחרון:

שתי צעירות עוברות לפנות ערב ברחוב "אבינו מלכנו" (קינג אבני) ושתיהן לבושות, כמובן, עפ"י האפנה האחרונה של הקיץ, לא רחוק מהאפנה של הוה אמנו לפני אכלה כעץ הדעת...

לכה הרימות כך את שמל-תך? -- שאלה אחת מאת השניות. -- מה יש? הלא אין גברים ברחוב... אין ערביים.

ובבן איפוא, -- השיבה חברתה -- לשם מה לבשת דוקא

את השמלה הקצרה הזו? איך אמרו הו"ל שם בפרק או "בשיר ב"שירים"? -- "יותר מכה שהעגל רוצה לינוק הפרה רוצה להיניק..."

* * *

אין מה לדבר! א"י שלנו היא ארץ של כל האפטריות בעולם, וע"כ לא יפלא אם אמר לכם כי בשבוע האחרון זכתה התנהלה הציונית לנהג מיליונר גדול מאמריקה.

לא יאומן כי יסופר, אבל הדבר הוא אמת לאמתו, ואין ר' עזמית מספר אלא מעשים שהיו ואין ידועותיו באות מבית המטבח ומחפרוץ דור אלא מהטרקלין שלנו במלון יון, כידוע.

צעיר אחד ממשפחת ל א ו ב באמריקה, מהפירמה "זבנקאית" הילי-יוגרית-המכופלת והמפורסמת במדינת הדולרים, החליט בדעתו לסוב את כדור הארץ לא בשמונים יום אלא במכונית לשם ספורט. אומר ועושה:

קנה לו מכונית גדולה ויפה בארופה וסבב בכל המדינות והארצות של "העולם הישן" אחר נסע לאסיה, עבר

הרים ומדבריות עד שהגיע לסוריה, קפץ במכוניתו על הרי הדרוזים והל-בנון ודלג על נבעות א"י והרי יהודה, כשהגיע לירושלם עיר הכירה התיצב המיליונר הצעיר במלון יון והציע לפני ההנהלה להספח אליהם בבקורם בארץ, אף העמיד לרשותם את מכוניתו היפה והתנדב להיות בעצמו הנהג שלהם בכל משך נסיעתם עמו במכוניתו, בעמק...

לא הועילו כל הדחיות והאמטל"אות של ההנהלה וכל הששיה לנהגותו ולהתנהגותו עם מנהיגי מלון יון במדינת, הפציר בהם ממש שירדמו עליו למען השם, ויקבלו אותו ל"שיפור" לכל הפחות למשך שלשה ימים.

בקצור, אין, מסרבין לגדולים ובפרט למיליונרים, והרבנים שלנו "מילון יון" שהם מכבדים עשירייה כברו את מיסטר ל א ו ב, אחד הבני קאים המיליונרים באמריקה, בתאר נהג של מלון יון למשך שלשת ימי בקורם בעמק.

ה"שופר", המיליונר לבש כלי נהג פשוט וישב על דוכנו בדרך כלל הנהגים, אחז בהגה והוכיל את מנהל מחלקת החקלאות וסגנו מבלי הוציא

הנהג מפיו בכל הדרך.

כשהגיעו לעפולה, קפץ ראשונה ממקומו, פתח את הדלת ל"ארזנו" ועמד לפניהם בעבדא קמא, מדי עד שהואילו לרדת ממכון שבתם הדרך. נכנסו לסעודת הצהרים, והמיליונר ישב מן הצד לחוד והגישו לו אכל, עב"י פקודת הפקידים, כלכל יתר השופרים.

לאחר ברכת המזון עלה שוב במכוניתו ושכב לו פרקן על מושבו כששתי רגליו הארוכות מורכזות למעלה, נוסח אמריקה, פיטוס-הקטרת בפיו וגם את שנת הצהרים ניסדולאד נים, כי בינתים בקרו אותו הזכוכים וקבלו את האגרוח האמריקני העשיר בסבר פנים יפות ועקוצות...

בעל המסעדה פנה אה"כ אל אחד הפקידים הנוסעים ושאל אותו בתטיה ובתוכחה קצת; -- כנראה, שההנהלה הציונית הזמינה לה דוקא נהג המדבר רק אנגלי. הן אינו יודע ומבין אפילו מלה אחת עברית?!

ולך, ספר להם את סוד הנהג הזה! ולאחר ששלם הפקיד לבעל-

המסעדה בעד ארוחתו של "הנהג", שאל אותו ל א ו ב אם הוא שלב מביטו הפרטי או מכספי ההסתדרות הציונית, וכשענה לו הפקיד כי שלם על חשבון ההנהלה הציונית -- נהה דעתו שהרי הוא ה"שופר" שלה...

ואולם "שופר" נשאר "שוכר": עשר פעמים בקרו הנוסעים את נהלל ונכנסו למושב זה מכל העברים: מפנים ומאחור, מימין ומשמאל. וב"פעם העשירית, כשעברו שוב בנהלל, שאל ה"שופר" שוב מאת פקידו מלון יון: What is this? מה שם המושב הזה? -- כאלו ראה את נהלל בפעם הראשונה.

העיקר הוא, שהתייר המיליונר לאוב רשם ביומנו הספורטיבי, כי היה היה בפלסטיון זוכה להיות ה"שופר" של כנהל כחלקת החקלאות של ה"זיאוניסט" בא"י -- לשם ספורט!

ולא להנם העיר אחד הנוסעים כי ש--ק, ממנהיגי הפועלים, שחפר היה במכונית זו -- הרצפלד, הו"א היה יודע כיצד ללמד את "השופר" הזה פרק בגיאוגרפיה של העמק ולא היה שואל וסתם מקשן על נהלל, הו"א היה מוציא מהנהג הזה איזו

"הלוואה" קטנה של ק"ו אלפים או אפ"ר לו על רבע מיליונציק' של דולרים לטובת קרן יסוד, שהרי הוא מוסחה גדול לאותו דבר.

הרצפלד זה, כפי עדותם של יודעי דבר הוא מסוגל להלווה גם את הקיר לטובת הארץ ויש לו כמו שא"מר פעם שלום אש על אחד "א טא" לענט פאר א"י" (כשרון לא"י), והש"טר של ארבעת אלפים שהוציא מהד גביר בחיפה לטובת הקרן -- יוכיח!...

* * *

ועבשיו -- מעשה קטן לכבוד השבוע של "מוחרם" הבעל"ט:

חבר צעירים הלכו בשבוע זה לשכר דירה בשכונת "יגיע כפיכם", ראו לפניהם שלט: "החדרים לחז"ר כיר", נכנסו לתוך הבית ובקרו את כל החדרים.

שאלו על בעל הבית ואמרו להם שהוא קבלן-בנאי חגר ב"שכונת רוח" מה"הלכו הצעירים לביתו שם ומצאו את אשתו.

-- "בשביל מי אתם רוצים לשי-כר את החדרים? -- שאלה מהם בע-לת הבית,

-- "בשבילנו!" ענו כלם. -- ומי אתם? -- הוסיפה האישה לשאל -- "הלוצים" או בעל"י משפחה?

-- כמי נפקה-מינה? -- שאל אחד מהם -- מה זה חשוב לגברת? הן היא מקבלת את כספה מאתנו? הביטה עליהם בחשך ואמרה בהקלט: לחלוצים אינני משכירה. חדרים בעד כל כסף! -- הפכה את פניה וסגרה את הדלת בפניהם...

* * *

ולסוף -- שתי מלים "רציניות" לכיזן האמת:

תלמידי זוכרים בודאי כי לפני שנתים ימים, בערך הוציא המשורר אבן זהב את ספרו "כנגזי נשמה" ונתפרסם אז בעיתוננו מאמר בקרת לשבח ע"י אחד מ"ידידיו".

רבותי אז באהד משעזרי כי "ידידי, זה אני בעצמי": ואולם עכ"שיו נודע לי מיקוד בטוח כי הבקרה הזו נכתבה או על ידי הסנפר אפרים גולדשטיין, כתב ה"צייט" הדרגוני בלונדון.